

Engel János Keresztély (1770–1814)

Történetíró. Szepességi szász polgár (gyógyszerész) családjában született Lőcsén. Szülővárosa gimnáziumában a francia nyelvben, majd a pozsonyi evangélikus líceumban a bölcséleten kívül a matematikában és a történeti, valamint teológiai tudományokban szerzett ismereteket. 1788-tól a göttingai egyetemen tanult történelmet, statisztikát, államtudományokat és diplomatikát, de a görög, az olasz és az angol nyelvet is elsajátította. 1791-ben Bécsbe került, ahol az erdélyi udvari kancellária tisztviselője lett. Érdemei elismeréseként I. Ferenc magyar nemesi rangra, Szepes megye táblabírói közé emelte, Lőcse város pedig polgári oklevéllel tisztelte meg. Tagja volt a göttingeni, prágai s müncheni tudós társaságoknak; 1811-ben a varsói tudós társaság és az orosz harkovi egyetem levező tagjává választotta. Hosszú betegeskedést követően a sorozatos szepességi fürdőkúrák ellenére Bécsben élete teljében halt meg. Előszeretettel foglalkozott Magyarország történelmével; azonban hazájának politikája, földrajza, törvényei, a magyar és szláv nyelvészet, pedagógia, teológia és a klasszika filológia is képezték kutatásainak tárgyát.

Munkái:

- *Geschichte des ungarischen Reichs und seiner Nebenländer. I-IV. köt. Halle, 1797–1804.*
- *Geschichte des ungrischen Reichs. I-VI. köt. Wien, 1813–14.*